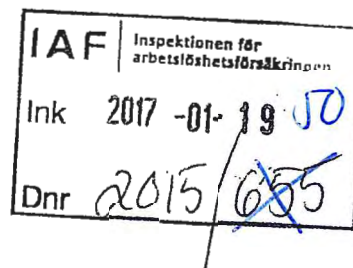

KLAGANDE

Akademikernas erkända arbetslöshetskassa
Box 3536
103 69 Stockholm

MOTPART

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen
Box 210
641 22 Katrineholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens beslut den 21 december 2015,
diarienummer 2015/655

SAKEN

Återbetalning av statsbidrag enligt lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor
(LAK)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avvisar yrkandet om att ärendet ska återförvisas till Akademikernas erkända arbetslöshetskassa.

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Förvaltningsrättens beslut den 3 februari 2016 upphör härmed att gälla.

ning på egen begäran utan att det även har funnits intresse från arbetsgivarens sida att avsluta anställningen och att man därför slutit en överenskommelse där arbetstagaren kompenseras på olika sätt. I enlighet med den praxis som ligger till grund för nuvarande lagstiftning utgår AEA ifrån att den som får ekonomisk kompensation för att sluta sin anställning inte självmant valt att sluta utan att det skett i dialog och på uppmaning av arbetsgivaren. Föreligger det en överenskommelse i ärendet om att sökande ska kompenseras då denne lämnar sin anställning på egen begäran så är det snarare fråga om att reglerna om avgångsvederlag ska tillämpas och inte reglerna om avstängning. Genom den aktuella överenskommelsen har [REDACTED] visat att det inte varit fråga om en situation där hon slutat sin anställning på egen begäran. Det finns en överenskommelse och därför har AEA tillämpat reglerna om avgångsvederlag. AEA:s tillämpning i ärendet omöjliggör ett kringgående av reglerna om avstängning. Återkrav av statsbidrag bör endast komma i fråga när en arbetslöshetskassas beslut klart strider mot reglerna som gäller för ersättning från arbetslöshetskassorna eller med stöd av dessa regler utfärdade föreskrifter. Det finns inget stöd i gällande regelverk för att, utöver att tillämpa reglerna om avgångsvederlag, även tillämpa reglerna om avstängning från rätt till ersättning under viss tid. Såväl vid tiden för AEA:s beslut som idag är rättsläget oklart i frågan om reglerna om avgångsvederlag eller reglerna om avstängning i arbetslöshetsförsäkringen ska tillämpas för en sökande som vid anställningens upphörande kompenseras i större utsträckning än om denne själv valt att avsluta sin anställning. AEA:s beslut strider inte klart mot gällande lag eller föreskrift.

I AF motsätter sig AEA:s yrkanden och anför bl.a. följande. Det finns inga undantag från bestämmelsen om att tillämpa reglerna om avstängning i 43 b § ALF. Uppfyller den sökande inte förutsättningarna i 43 b § första stycket 1 ALF ska han eller hon avstängas från rätten till ersättning under viss tid, oavsett om det finns en överenskommelse om avgångsvederlag eller inte. Rättsläget har aldrig varit oklart i den delen. Om tiden med avgångsvederlag

sträcker sig över kalendertiden i 45 § ALF om 112 kalenderdagar blir däremot frågan om sökande haft giltig anledning att lämna arbetet eller om han eller hon ska avstängas från rätt till ersättning viss tid inte aktuell. Vad som är oklart är om tid med avgångsvederlag ska anses som tid då den sökande har utfört förvärvsarbete vid beräkning av avstängningsdagarna. IAF har räknat tiden med avgångsvederlag som avstängningsdagar i det aktuella beslutet vilket är den för arbetslöshetskassan mest förmånliga beräkningen. ■■■ har inte åberopat någon giltig anledning att lämna sitt arbete. AEA har således i strid mot 43 b § första stycket 1 ALF betalat ut ersättning till ■■■ och IAF har därför haft fog för att återkräva statsbidraget. Vad som är föremål för prövning i förvaltningsrätten är IAF:s beslut om återkrav av statsbidrag och inte AEA:s beslut att bevilja ■■■ rätt till ersättning utan avstängning. Det finns ingen anledning att återförvisa ärendet till AEA.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Lagtext m.m.

Av 43 b § ALF framgår bl.a. följande. En sökande ska stängas av från rätt till ersättning i 45 ersättningsdagar, om han eller hon bl.a. utan giltig anledning lämnat sitt arbete.

Av 45 § ALF framgår bl.a. följande. I avstängningstiden ingår dagar för vilka karenstid skulle ha tillgodoräknats eller dagpenning skulle ha lämnats, om avstängningen inte hade skett. Detsamma gäller dagar när den sökande utfört förvärvsarbete. Avstängningstiden ska räknas från och med den dag då det förhållande som anges i 43–43 b §§ inträffat. En avstängning får inte pågå längre än 112 kalenderdagar räknat från det avstängningsgrundande förhållandet.

I 94 a § LAK anges följande. Om en arbetslöshetskassa har orsakat att arbetslöshetsersättning betalats ut i strid med denna lag, lagen (1997:238) om

arbetslöshetsförsäkring eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till någon av dessa lagar, ska kassan betala tillbaka statsbidrag som har betalats ut felaktigt.

Enligt 94 d § LAK ska inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen besluta att kräva tillbaka statsbidrag från en arbetslöshetskassa om myndigheten vid sin tillsyn finner att förutsättningarna för återbetalningsskyldighet enligt 94–94 c §§ är uppfyllda.

I 94 e § LAK finns bestämmelser om befrielse från återbetalningsskyldighet.

Förvaltningsrättens bedömning

Frågan i målet är om det föreligger grund för återbetalningsskyldighet av statsbidrag.

Förvaltningsrätten har först att ta ställning till om AEA har orsakat att arbetslöshetsersättning betalats ut i strid med ALF.

Det framgår av handlingarna i målet att [REDACTED] har sagt upp sig och att hennes anställning skulle upphöra den 28 juni 2015 samt att [REDACTED] i samband med uppsägningen har erhållit ett avgångsvederlag med ett belopp motsvarande en månadslön. [REDACTED] har fått ersättning från AEA från och med den 29 juli 2015.

Förvaltningsrätten finner att det inte finns några undantag från bestämmelsen i 43 b § ALF, om att en sökande ska stängas av om han eller hon utan giltig anledning lämnar sitt arbete, för det fall att någon säger upp sig i samband med en överenskommelse om avgångsvederlag. Bestämmelsen i 43 b § ALF kan således inte frångås enbart av den anledningen att avgångsvederlag har avtalats. Att den sökande har lämnat sitt arbete på egen begäran som en del i ett avtal med arbetsgivaren kan inte heller i sig anses utgöra giltig an-

ledning att lämna sitt arbete utan frågan om det funnits giltig anledning att lämna arbetet måste prövas i varje enskilt fall.

AEA har yrkat att ärendet ska återförvisas till AEA för prövning av om [REDACTED] haft giltig anledning att lämna sin anställning. Förvaltningsrätten konstaterar att det inte är möjligt att återförvisa ett mål till någon annan än den myndighet eller annan som har fattat det överklagade eller ursprungliga beslut som målet gäller. Yrkandet ska därför avvisas.

Förvaltningsrätten konstaterar att AEA inte har presenterat några uppgifter i målet som styrker att [REDACTED] hade godtagbar anledning att lämna sin anställning. AEA har härmed orsakat att arbetslöshetsersättning betalats ut i strid med ALF. Förvaltningsrätten konstaterar att det sedan den 1 januari 2003 inte längre krävs att en felaktig utbetalning uppenbart strider mot bestämmelserna i ALF för att återkrav av statsbidrag ska komma ifråga (jfr prop. 2001/02:151 s. 33 f. och 50). Eftersom AEA har orsakat att arbetslöshetsersättning betalats ut i strid med ALF är AEA återbetalningsskyldig.

Det har av utredningen inte framkommit skäl att helt eller delvis befria AEA från återbetalningsskyldighet. Överklagandet ska därför avslås.

Förvaltningsrättens beslut om inhibition den 3 februari 2016 upphör härmed att gälla.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Information om hur man överklagar finns i bilaga 1 (DV 3104/1D).

Rådman

I avgörandet har även deltagit nämndemännen

[redacted] och [redacted]

Föredragande har varit [redacted]